

[Morten Lange.]

ret. Vort synspunkt med hensyn til militærets plads på normeringsloven er det sædvanlige, og det har vi jo gentaget i snart en halv snes år. Jeg håber, det også til sin tid får den rimelige plads i normeringsloven, som militæret i Danmark egentlig bør have.

Sigsgaard: Hr. Kjær Rasmussen er ordfører for VS i denne sag, men han kan desværre ikke være til stede, og jeg skal kun gøre et par korte bemærkninger.

Jeg skal ikke gå ind på den store debat om tjenestemandskommissionen og kulde-sejlingen i tjenestemandskommissionen. Jeg giver udtryk for håbet om, at der snart kommer et resultat fra kommissionen, og jeg peger på, at der er visse områder, som der er stor risiko for at man glemmer i kommissionen. Der er et umådeligt behov for en udligning af de store lønforskelle, vi har, lønforskelle, som bliver stadig større; i dag er det ikke ualmindeligt, at der findes lønninger, som er ti gange højere end de laveste lønninger, der opereres med; det er helt urimeligt, at man har de store lønforskelle, og jeg håber altså, at tjenestemandskommissionen vil tage det spørgsmål op. Herunder vil jeg pege på, at der særlig er behov for en forhøjelse af en lang række begyndelseslønninger. Der kan sættes et stort spørgsmålstegn ved rimeligheden i, at begyndelseslønningerne ligger på måske kun det halve af det, som lønningerne ligger på senere hen.

Dernæst vil jeg pege på en anden opgave, som også foregående ordførere har været inde på, nemlig de ansattes indflydelse på de offentlige arbejdspladser. Der har været en tendens til, så vidt jeg er orienteret, at man ligesom har overset det problem i tjenestemandskommissionen, og jeg vil gerne stærkt opfordre til, at det tages op, at man virkelig bestræber sig på at give de ansatte indflydelse på de offentlige arbejdspladser. Desværre er det sådan mange steder, at der inden for det offentlige stadig væk er et autoritært klima og en støvet atmosfære, og det er jo muligt, der kunne rådes bod på det, såfremt man beskæftigede sig med arbejdspladsdemokratiet.

Med hensyn til oprettelsen af nye stillinger i henhold til det foreliggende lovforslag

kan jeg selvfølgelig ikke være utilfreds med, at der oprettes en del stillinger inden for de højere uddannelser. Det er der i høj grad brug for. Men jeg har bemærket mig, at noget af det væsentlige i forslaget er, at der oprettes en lang række stillinger inden for politiet, og i den anledning vil jeg gerne lige gøre den bemærkning, at der nok er brug for mere politi til en hel række opgaver, som politiet ikke i dag interesserer sig så voldsomt meget for. Jeg har tidligere her i tinget peget på de såkaldt hvide forbrydelser, forbrydelserne inden for erhvervs-livet, omgæelserne af loven osv., og har med glæde bemærket mig, at socialdemokratiet også har taget den sag op her, idet man vil have en undersøgelse af Boss-skandalen. På de områder er der meget brug for mere politi. Der er sikkert også brug for mere politi inden for trafikken. Jeg vil bare gerne gøre den bemærkning, at der er en tendens til, at man bruger politiet til de forkerte opgaver, bl. a. til undertrykkelse af demonstrationer, til undersøgelse af små, ubetydelige omgæelser eller overtrædelser af lovgivningen, mens man ofte glemmer at tage sig af de større ting.

Med disse bemærkninger skal jeg slutte; det er muligt, at vi kan komme tilbage med mere fyldige bemærkninger, når mit partis ordfører kan være til stede.

Hanne Reintoft: Jeg skal blot gøre et par enkelte konkrete bemærkninger om lovforslaget. Det fremgår deraf, at en del af invalideforsikringsrettens personale er overført til direktoratet for revalidering og forsorg i overensstemmelse med visse arbejdsområders overflytning. Det er almindelig kendt i befolkningen, at ventetiden er meget lang ved sagernes behandling i både invalideforsikringsretten og revaliderings- og forsorgsdirektoratet, og det vækker også almindelig irritation og volder skade for det enkelte menneske, at der tilsyneladende slet ikke er personale nok til at yde en bare rimelig service over for de befolkningsgrupper, der skal have berøring med disse institutioner. Klagerne herover er mange, og jeg skal i denne forbindelse spørge ministeren, om der med normeringsloven er taget det mindste hensyn til, at der bør rettes på disse forhold. Rationalisering af sagsbehandlingen kan ikke alene klare det;